Reuocatio, & annullatio Litterarum, & Decretorum Greg. XIIII. & Clementis VIII. Summorum Pontificum.

PER S. D. N.

D. PAVLVM V.

PONT. MAX. EDITA

CONTRA

Ordinem Iesuatorum à prædictis Pontificibus promulgatorum de non promouendis ad Sacros Ordines ex illa Religione quibuscumque, aut gradibus Sacræ Theologiæ initiandis.

Cum concessione pariter gratiosa ex eadem Congregatione pro prima vice extra tempora vsq; ad Centum ad maiores ordines prouehendi.

ROMAE, Ex Typographia Reu. Cameræ Apostolicæ. M. DCVI.

PAVLVS PAPA V.

AD PERPETVAM REI MEMORIAM.

Religioſos viros, qui ſub ſuaui Religionis iugo, Dei obſequijs mancipati, maiori pietatis ſtudio, ac ardentiori charitatis affectu in holocauſtis, ſacrificijs, & diuinis obſequijs vltrò illi placere, ac magis gratum exhibere cupiunt famulatum, benigni fauoris patrocinio libenter complectimur, ac gratijs proſequimur opportunis, prout illorum pia vota expoſtulant, ac alias in Domino ſalubriter conſpicimus expedire. Cum itaq; ſicut dilectorum filiorum Viſitatorum, & aliorum Superiorum, & Fratrum Congregationis Ieſuatorum nomine Nobis expoſitum fuit; licet Religioſi dictæ Congregationis, ex vetuſtiſsimo, ſemperq; obſeruato inſtituto, etiam poſt emiſſam per eos in dicta Congregatione profeſſionem regularem, ſacris ordinibus initiari non conſueuerint: & licet dudum bo. me. Gabriel Epiſcopus Albaneñ Cardinalis Paleottus, & Nicolaus tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Senoneñ nuncupati, ac Venerabilis frater Cæſar Epiſcopus Cremoneñ, Quibus fe: re: Gregorius Papa XIIII. Prædeceſſor noſter, hoc negotium commiſerat, ex cauſis tunc expreſſis, per quoddam eorum decretum ſtatuerint, vt dictæ Congregationis Religioſi, qui eo tempore ad ſacros ordines promoti reperiebantur, ab illorum executione in perpetuum ſuſpenſi forent, Et Superiores, qui litteras dimiſſorias, & alias quaſcumq; conceſſerunt, aut aliter quouis modo opitulatus fuerat fratribus dictæ Congregationis, vt ad ordines promouerentur, ab eorum officijs depoſiti, in poſterum ad ea, & alia in dicta Congregatione obtinenda inhabiles eſſent, & eſſe intelligerentur. Quòdq; de cætero ſub pœna perpetui carceris ad huiuſmodi ordines quiſquam dictorum fratrum promoueri, aut ad hunc effectum litteras dimiſſorias concedere non poſſet: Et vlterius nec cuiquam ex eiſdem fratribus liceret gradum in ſacra Theologia, vel alia facultate adipiſci; Quod decretū à prædicto Gregorio XIIII. necnon à piæ me. Clemente Papa VIII. etiam Prædeceſſore noſtro confirmatum fuit, prout in dicto decreto, & in Litteris corūdem Prædeceſſorum deſuper expeditis plenius continetur; nihilominus tum quia nonnulli ex illis, qui, vt præfertur, Sacris ordinibus initiati ab illorum executione ſuſpenſi fuerunt, adhuc ſuperſtites ſunt, & alij etiam in dicta Congregatione reperiuntur, ad Sacros ordines ſuſcipiendos apti, tum etiam, quia multi libentius in eãdem Congregationem ingrederentur, ſi eis, ad Sacros ordines ſuſcipiendos, & diuinorum miniſtrationem aditus pateret, tum demum, quia diuinus cultus maiorem in ipſa Congregatione ſuſciperet incrementum, ſi eius Religioſis, ab ignobili otio, & turpi ignorantia ſeiunctis Sacros ordines ſuſcipere, ac in illis miniſtrare, ac diuinis laudibus, & obſequijs vacare liceret propter præmiſſas, & alias rationabiles cauſas cupiant ſupradicti Viſitatores, & fratres, aliquibus ex eis, Apoſtolica noſtra auctoritate licentiam Sacros ordines ſuſcipiendi, ac in illis, etiam in Altaris miniſterio miniſtrandi, & ſacris ſeruitijs ſe mancipandi benignè concedi. NOS illorum pium deſiderium huiuſmodi ad diuini cultus augumentum, & eorum Congregationis decorem, & incrementū tendeñ ſummoperè in Domino commendantes, conſiderantesq; non poſſe Religioſos maiori cum fructu Dei obſequijs vacare, quam per diuinarum litterarum ſcientiam, per Altaris miniſterium, & diuinorum officiorum vſum, & proptereà pijs eorum votis fauorabiliter annuere, illosq; ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, necnon decreti, & litterarum Gregorij, & Clementis prædictarum, totos tenores, perinde, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, necnon ſingulares

gulares eiusdem Congregationis personas, à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq; Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxàt consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes; Supplicationibus eorūdem Visitatorum, Superiorum, & Religiosorum nomine, per dilectum filium Isidorum Venetum Fratrem, & Procuratorem generalem dictæ Congregationis, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Ex voto Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, super Consultationibus, & negotijs Episcoporum, & Regularium deputatorum, quibus hoc negotium examinandum, & Nobis referendum commisimus in primis, & ante omnia decretum, & litteras Gregorij, & Clementis Prædecessorum supradictas, in quantum præsentibus aduersantur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuò reuocamus, & annullamus, & suspensionem ab executione ordinum, vt præfertur, factam omnibus, & singulis eiusdem Congregationis Religiosis, qui ad ordines etiam Sacros, & Presbyteratus, aliàs tamen ritè promoti extiterunt, itaut quilibet eorum in susceptis ordinibus deinceps, quoad vixerint etiam in Altaris ministerio ministrare, & non susceptos suscipere, & in illis pariter ministrare liberè possint, auctoritate Apostolica, tenore præsentium gratiosè relaxamus, ac illos omnes, & singulos ad ministrandum in susceptis ordinibus, atq; ad ascendendum ad superiores, & nō susceptos ordines rehabilitamus. Prætereà, vt comprehensis supradictis, iam ad sacros ordines promotis, alij eiusdem Congregationis Religiosi vsq; ad completum numerum Centum dumtaxàt in tota Congregatione prædicta, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus ordines ab infrascriptis Antistitibus statutis à iure temporibus, sed hac prima vice, etiam non seruatis interstitijs à Concilio Tridentino designatis, & anni circulo minimè expectato promoueri, ac promoti in illis, etiam in Altaris ministerio ministrare, dummodo tamen præuio diligenti examine, ad hoc idonei reperti fuerint, auctoritate, & tenore prædictis, licentiam concedimus, & indulgemus, ac cum illis super hoc opportunè dispensamus: Ac infrascriptis Antistitibus dictis Religiosis ordines huiusmodi conferendi facultatem impartimur. Volumus autem, & pari auctoritate statuimus, & ordinamus, vt Religiosi dictæ Congregationis tam hactenus recepti, quàm in futurum recipiendi, qui in eadem Congregatione ad ordines non ascenderint, à nullis propterea honoribus, gradibus, & ministerijs dictæ Congregationis excludantur, quinimò promiscuè cum promotis vocem actiuam, & passiuā in omnibus actibus, & negotijs, sine aliqua prorsus differentia habere possint, & debeāt, & æquo cum eisdem promotis iure, honoribus, gradibus, & ministerijs prædictis, cæterisq; ipsius Congregationis priuilegijs, & prærogatiuis gaudeant, & perfruantur. Quòdq; in tota Congregatione prædicta, vltra numerum centum, ad sacros ordines promoueri non possint, sed quandocumq; aliqui ex numero promotorum ab hac vita migrauerint, alij idonei in eorumdem demortuorū locum sufficiantur, itaut sic ordinatorū numerus in tota Congregatione perpetuò retineatur. Quòdq; illi, qui ad ordines promouēdi erunt, litteras dimissorias, à suis Superioribus, ad aliquam ex infrascriptis Antistitibus directas habeant, à quibus Antistitibus in eorum proprijs Ciuitatibus, vel Diœcesibus tantùm, & non ab alijs, huiusmodi ordines suscipiant, videlicet in Vrbe à dilecto filio Vicario nostro, vel de illius licentia à quocumq; Catholico Antistite, gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habente, ac in dicta Vrbe Pontificalia exercente, necnon à Venerabilibus fratribus Mediolaneñ, Bononieñ, & Seneñ Archiepiscopis, ac Episcopo Patauino, vel ab alijs similibus Antistitibus, de ipsorum Archiepiscoporū, & Episcopi licentia, in illorum respectiuè Ciuitatibus, & Diœcesibus Pontificalia exercentibus, quibus, & cuilibet eorum prædictos Religiosos, vt præmissum est, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus ordines promouendi licentiam, & facultatem concedimus. Præterea statuimus, & ordinamus, vt Sacerdotes, & alij ad sacros ordines, hoc pa-

cto

cto pro tempore promoti, ex peculiari cuiusq; obligatione horas canonicas in choro statuto ab Ecclesia tempore recitare debeant, in illis scilicet conuentibus, in quibus quatuor saltem fratres reperientur in sacris ordinibus constituti, in alijs autem Conuẽtibus, vbi pauciores quatuor erunt, sacris ordinati, possint eas etiam priuatim recitare. Ipsi verò fratres ad sacros ordines promoti nullatenus in posterum teneantur ad recitationem Orationis Dominicæ, & Salutationis Angelicæ in illis temporibus, in quibus ad eam, priusquàm easdem horas canonicas recitare deberent, ex præscripto suarum constitutionum loco earumdem horarum erant obligati, Missas verò submissa voce recitare contenti sint, & à solemnium celebratione abstineant, nisi sicubi ipsi solemniter celebrare iam hoc tempore consueuissent. Quòdq; ad Sacerdotium promoti, neq; vllius sæcularis personæ, neq; alterius ordinis Regularis vllo tempore, etiam de cuiuscumq; Episcopi, vel Superioris regularis licentia confessiones audire possint, sed tantum illis Sacerdotibus, qui ad confessiones audiendas idonei reperti, & ab Ordinarijs locorum approbati fuerint, liceat aliorum ipsius Congregationis Religiosorũ, de sui Superioris licentia confessiones audire. Quòdq; fratres ipsi aliquo sacro ordine initiati suæ dignitatis memores exercitio distillationis aquarum nullo pacto vacent, neq; earũ venditionibus sese immisceant; Imò cæteri eiusdem ordinis regulares, qui ad ordines promoti non fuerint, quibusq; id exercitium non adimitur, eiusmodi aquas distillatas (quod hactenus fecerunt) mulieribus deinceps nullo prætextu vendere, aut aliàs tradere debeant, neq; venales habere, seu exponere, sed tantum eas seorsum ab alijs possint vendere Aromatarijs, vel alijs particularibus personis. Insuper, vt Religiosi dictæ Congregationis magis fructuosi in Ecclesia Dei ministri euadere possint, eidem Congregationi, & illius Superioribus, & Religiosis, vt in eorum Conuentibus, vbi hoc commodè fieri poterit, literarum exercitationes, seu studia erigere, & instituere possint, in quibus tum humaniores literæ, ac disciplinæ, tum Philosophia, ac Theologia legantur, ipsiq; ijs operam dare valeant, auctoritate, & tenore prædictis licentiam, & facultatem concedimus, & indulgemus. Decernentes præsentes literas nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu, quauis de causa, & occasione, vel prætextu notari, vel impugnari, infringi, suspendi, limitari, vel retractari, aut reuocari vllatenus posse, sed semper validas, & efficaces existere, suosq; plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicq; & non aliter per quoscumq; Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus literis Gregorij, & Clementis Prædecessorum prædictorum, & quibusuis alijs prohibitionibus, necnon Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, & Congregationis Iesuatorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoq; indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores, præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat, & ad effectum præmissorum specialiter, & expresse, ac latissimè derogamus, cæterisq; contrarijs quibuscumq;. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & Sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur vbique, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die xviij. Februarij M. DCVI. Pontificatus Nostri, Anno Primo.

M. Vestrius Barbianus.